

indeværende Sommer, var enkelte Mejerier, der havde sendt Smør til England med et Vandindhold af over 16 pCt., og han rejste Spørgsmaalet, om det ikke kunde være muligt, at hvert enkelt Mejeri fik sit Nummer, saaledes at man kunde se, hvorfra en saadan Sending var afgaaet. Det er der vist intet i Vejen for, men jeg antager, det ærede Medlem mente, at det vilde være rettest, at hvert enkelt Mejeri fik sit Lurmærkenummer, akkurat som Slagterierne nu have det, saaledes at ogsaa de engelske Kunder kunde se, fra hvilket Mejeri Smørret stammer. Jeg antager, det var dette, det ærede Medlem mente, og jeg er for mit Vedkommende tilbøjelig til at tro, at dette vil være den rette Fremgangsmaade.

Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om Hengemmen af Smørret, deler jeg ganske hans Betragtninger, men paa den anden Side er jeg noget i Tvivl om, at det er Lovgivningsmagtens Sag at gribe ind paa dette Omraade. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at her maatte Mejeriernes Organisationer selv kunne gribe ind og hindre den Slags. Jeg er dog ikke ganske sikker derpaa, og kunne vi finde en Vej fremad, nuvel, saa har jeg intet derimod.

Den første Ændring fra i Fjor findes i § 5, angaaende Sundhedsregulativet, idet Ordet „Samraad“, som stod der i Fjor, er blevet ombyttet med Ordet „Indstilling“. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) mente, at det maaske var et Tilbageskridt fra i Fjor. Jeg er ikke ganske sikker derpaa, men jeg maa vel forstaa Lovforslaget, saaledes som det foreligger, at der intet sker fra Ministeriets Side uden efter Indstilling fra Organisationerne. Som Sagen forelaa i Fjor, ønskede Organisationerne ogsaa Indstillingsret, men man var gaaet ind paa, at for saa vidt der ikke fra Organisationernes Side forelaa en Indstilling i Løbet af 2 Aar, havde Ministeriet Ret til selv at udstede Regulativet. For saa vidt denne Bestemmelse havde været optagen i Fjor, vilde den absolut have været strengere end den, der blev foreslaaet, at man først efter Samraad vilde udstede Regulativ. Jeg har nemlig den Opfattelse, at „Samraad“ er bedre, idet Ordet „Indstilling“ betragtes som medførende, at Ministeriet for sit Vedkommende er afskaaret fra at rette et Bogstav eller Komma i Indstillingen. Samraad er godt kendt, og jeg tror ogsaa, at man bedre vil kunne naa til Forstaelse og til et bedre Resultat, naar man har forhandlet om en Sag i Forvejen paa den

Maade, som et Samraad giver Anledning til, medens Indstilling, naar det forstaaes, som jeg antager det maa forstaaes, betyder, at Ministeriet er afskaaret fra at rette deri. Men da jeg ikke ser noget derom i Lovforslaget i Aar, gaar jeg ud fra, at saa er Vedtagelsen om, at hvis Indstillingen ikke foreligger i Løbet af 2 Aar, kan Landbrugsministeriet selv udstede et saadant Regulativ, opgiven. I saa Tilfælde er det et Tilbageskridt, for da er det i høj Grad usikkert, hvornaar et saadant Regulativ kommer. Jeg nærer vedblivende den Anskuelse, at det vil være gavnligt og heldigt for det danske Smørs Renommé, at man har et virkeligt Regulativ paa dette Omraade.

Dernæst er den tvungne Deltagelse i det landøkonomiske Forsøgslaboratoriums Udstillinger opgiven, eller om ikke opgiven, saa dog ændret derhen, at ogsaa dette først kan paabydes efter Indstilling fra Mejeribrugets Organisationer. Jeg tillægger ikke dette saa stor Betydning, jeg deler ganske de Betragtninger, som ere gjorte gældende af det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen). Naar den tvungne Deltagelse i Fjor var foreslaaet, var det ingenlunde for at chikanere Mejerierne rundt omkring i Landet, men tværtimod for at skabe Betingelserne for en virkelig Vejledning fra sagkyndig Side, for saa vidt saadant maatte være nødvendigt paa Grund af Fejl paa et eller andet Omraade.

Med Hensyn til Pasteuriseringen ere Meningerne vel i Aar delte, ligesom de vare i Fjor. Jeg slutter mig ogsaa til den Anskuelse, at det vilde være i høj Grad heldigt, om man kunde komme til at gennemføre Pasteuriseringen paa alle Omraader. Jeg ser, at der her i Forslaget er udeladt en lille Ting, nemlig Pasteurisering af Kærnemælken. Der blev anket i Fjor over, at det var foreslaaet, at den skulde pasteuriseres, skønt den var pasteuriseret i Forvejen ved Pasteurisering af Fløden. Jeg tror alligevel, at der er en Del Kærnemælk — og det er maaske ikke saa ganske ringe Mængder — som, hvis den ikke optages i Lovforslaget, vil undgaa at blive pasteuriseret. Thi medens det er givet, at ider, hvor man bruger Mælken til Fabrikation af Smør, vil det ikke kunne ske, lige saa absolut givet er det, at det ikke har været Meningen i Fjor og heller ikke er min Mening her, at man skulde pasteurisere Kærnemælken to Gange. Men, som sagt, der er Omraader, hvor jeg tror, det vil være nyttigt, at den ogsaa